

Kr. Kristensen: Det ærede Medlem Hr. Holdgaard var uhyre glad ved Lovforslaget, og det er forstaaeligt efter hans Udtalelser ved Sagens første Behandling, hvor han jo udtalte stor Beundring for det. Han har saa travlt med at fortælle, at det er kun en Bemyndigelse, vi giver Kommunerne. Ja, det er en Bemyndigelse, vi giver Kommunerne, men vi har den Opfattelse indenfor Venstre, at selv om det kun er det, er der ikke stort ved at stille en hel Mængde Millioner op og sige: Dem kan I faa — hvis der ingen Brug er for dem.

Det, vi har ønsket, er at faa Oplysning om, om der i Virkeligheden er Brug for dem, thi den Politik, at stille Millioner op og sige: Tag bare for jer af Retterne, synes vi ikke, der er stort ved. Det er naturligvis en anden Sag for de ærede Partier, som har lovet en hel Del; for dem er det af Betydning, at man faar Millionerne at se, selv om det kun er i Luften.

Med Hensyn til Udvalgsforhandlingerne skal jeg blot sige, at det ærede Medlem Hr. Holdgaard lovede mig ved Sagens første Behandling ret højtideligt, at naar vi kom i Udvalg, skulde der nok blive fremskaffet saadanne Oplysninger, at vi kunde blive overbevist. Ikke desto mindre var det ærede Medlem med til at nægte, at disse Oplysninger blev fremskaffet.

Det ærede Medlem udtalte, at han vilde haabe, at der i Landstinget maatte være Folk med Hjertet paa rette Sted. Ja, det haaber jeg ogsaa, ligesom jeg haaber, at der er det her i Folketinget. Det ærede Medlem har en vis Lyst til at fremstille sig selv og sine som dem, der har Hjertet paa rette Sted. Det synes jeg, det ærede Medlem skulde afholde sig lidt fra, for det klæder ham ikke videre godt, og han har heller ikke nogen som helst Grund til at gøre det.

Overfor Ministeren skal jeg sige, at det glæder mig dog, at Ministeren ikke opfattede det, som om jeg var fornærmet i Dag — det gav han i alt Fald ikke Udtryk for. Overfor min Udtalelse om, at vi i Anledning af dette Forslag ønskede Oplysninger, der virkelig begrundede det, siger Ministeren, at han ikke kender noget til, at vore Spørgsmaal er blevet nægtet Fremme. Det er muligt, at han ikke ved det, men han ved i alt Fald, at de Spørgsmaal, vi ønskede besvaret, ikke blev besvaret alle sammen. Jeg har sagt, at vi vilde have en begrundet Fremstilling af Forholdene, saaledes at vi virkelig kunde se Nødvendigheden af det, her foreslaas.

Nu taler Ministeren og det ærede Medlem Hr. Holger Larsen om, at vi ikke vil undse de gamle Brændsel. Men der er jo ogsaa i den nuværende Aldersrentelov et Beløb at raade over til Uddeling, enten det saa er til personlig Hjælp eller til Anskaffelse af Brændsel. Og naar man taler om, at man i Københavns Kommune i Vinter maa nægte at give de gamle Brændsel, synes jeg nok, det er at sætte Sagen paa Spidsen i en saadan Grad, at det gaar ud over det rimelige. Det kunde jo tænkes, at der er Folk, der har faaet den personlige Hjælp, der selv har skaffet sig Brændsel. Er det det ærede Medlems Mening, at man fra Kommunens Side skal sørge for, at alle de socialt understøttede faar Brændsel? Det kan jeg ikke tænke mig. Naar de faar Pengene, kan man overlade dem selv at anvende dem paa bedste Maade.

Der er sikkert adskillige andre, der har det smaat med Brændsel, jeg kunde tænke mig, at flere af dem, der sidder i det frie Erhverv og søger at klare sig selv, maa spare meget paa Brændselet — men dem har det ærede Medlem ingen Interesse for.

Det synes, som om det ærede Medlem har den Opfattelse, at det gælder om at sige til dem, der faar social Understøttelse: Kræv bare ind, vi er villige til at honorere, værsgod. Vi har ogsaa set, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har søgt at bilde Aldersrentenydernes Fagforening ind, at de skulde bare kræve ind, saa kunde der være Mulighed for, at man kunde naa saa langt, at der kunde faas Aldersrente fra det 55de Aar. Det er naturligvis en Politik, som kan give en Del Stemmer, men det er ikke nogen ansvarsbevidst Politik.

Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen og for Resten ogsaa den højtærede Minister har talt om den store Nedsættelse af Invalidrenten, som fandt Sted i 1927. Det er rigtigt nok, at der fandt en Nedsættelse Sted, men jeg har paavist, at den Nedsættelse, der fandt Sted, ikke en Gang var saa stor, som Kronestigningen berettigede til. Jeg har endvidere gjort opmærksom paa, at de allerdaarligst stillede Invalidere, de, der slet ingen Arbejdsevne har, bevarede de 800 Kr., saa de faar i Virkeligheden en langt større Understøttelse efter de nuværende Prisforhold, end de fik efter den tidligere Lov.

Det er det, jeg har hævdet, og dertil siger Ministeren, at denne Henvisning til Loven af 1927 og til den Nedsættelse, der da fandt Sted, giver han ikke meget for, der kan godt være adskillige trængende.